

REPUBLIKA

Rok XV.

ŁÓDŹ CZWARTEK, 17 CZERWCA 1937 R.

CENA NUMERU 15 GROSZY.

Nr 164

DYSKUSJA ŻYDOWSKA W SEJMIE

Wystąpienie posła gen. Żeligowskiego.-Posłanka Pełczyńska za zgodnym współzyciem wszystkich narodowości mieszkających w Polsce

Mowy posłów Sommersteina i Rubinsteina przeciwko dyskryminacji ludności żydowskiej

Warszawa, 16 czerwca.

W sejmie — na ostatnim prawdopodobnie posiedzeniu sesji nadzwyczajnej wywiązała się dziś znów wielka DYSKUSJA NAD KWESTIĄ ŻYDOWSKĄ.

Tym razem z okazji uchwalenia poprawki do ustawy o stworzeniu „Funduszu Kultury Narodowej im. J. Piłsudskiego”. Ustawa ta wyszła z sejmiku w tej formie, że jej art. 4 przewidywał, że z Funduszu Kultury Narodowej im. J. Piłsudskiego korzystać mogą nie tylko Polacy, ale i mniejszości narodowe. Senat ten przepis skreślił, zachowując do brodziejstwo nowego funduszu tylko dla Polaków i instytucji czysto polskich.

Dziś w sejmie referentka posłanka Wanda Pełczyńska z Wilna wypowiedziała się przeciwko poprawce senatu, proponując przywrócenie w ustawie art. 4, który uwzględnia potrzeby wszystkich narodowości, wchodzących w skład państwa polskiego.

Jak budować kulturę w Polsce

Posłanka Pełczyńska podkreśliła, że Polska jest bastionem kultury zachodniej, o który rozbijają się fale, płynące ze Wschodu. Budowaliśmy naszą kulturę — oświadcza dalej posłanka Pełczyńska — na zasadzie harmonijnego zespolenia naszej kultury z elementami kultur innych narodowości, mieszkających na ziemiach Rzeczypospolitej. Ilekroć pomijałimy tę zasadę, ponosiłimy klęskę. Ustawa o funduszu kultury jest budowana na szereg lat, a nie pod znakiem jednego roku budżetowego, kiedy starcza na opędzenie niezbędnych potrzeb.

NIECH UCHWALENIE USTAWY W BRZMIENIU SEJMOWYM BĘDZIE WYRAZEM SZCZEREJ TROSKI O UTRZYMANIE STAŁEGO PRZYMIERZA Z BRATNIMI NARODAMI MIESZKAJĄCYMI W OBRĘBIE PAŃSTWA POLSKIEGO. KTÓRE CHCĄ WRAZ Z NAMI BUDOWAĆ KULTURĘ ZACHODNIA.

Wierzę, że ten sejm, w którym żyła dusza Tadeusza Hołównki, będzie głosił wal przeciw poprawce senatu (oklaski).

Wniosk gen. Żeligowskiego

Proponuje on utworzenie funduszu emigracyjnego

Z wielką mową przeciwżydowską wystąpił gen. Żeligowski, również posłanka Pełczyńska, podobnie, jak posłanka Pełczyńska. Gen. Żeligowski uważa, że mogłoby głosić za taką poprawkę, która uwzględniała potrzeby kultury białoruskiej i ukraińskiej, ale zupełnie inaczej przedstawia się dla niego kwestia żydowska. W gen. Żeligowskim pomysł popierania kultury żydowskiej wzbudza uczucie protestu.

Nie tylko dlatego — mówił — że NARÓD ŻYDOWSKI MA JUŻ WIELKĄ KULTURĘ.

czesto daleko większą niż nasza ludność wiejska, nie tylko dlatego, że Żydzi skupili w swych rękach na całym świecie największe kapitały, nie tylko dlatego, że mają oni taką spójność narodową, jakiej może nie ma żaden inny naród, ale szczególnie dlatego, że zmusili oni przez pracę swojej myśli inne narody, żeby uznały ją za myśl swoją (?).

Żydzi bardzo mało przyczynili się do powstania naszego państwa — wywodził dalej mówca. — A wobec tego nie mogę się zgodzić na to, aby działalność Funduszu Kultury Narodowej im. J. Piłsudskiego była stosowana także do narodowości żydowskiej.

Jest taka anegdota — mówił dalej gen. Żeligowski, że gdy do pewnego dygnitarza rosyjskiego zwrócił się cesarz z zapytaniem co może dla niego zrobić, to ten odpowiedział: „Proszę

mnie zrobić Niemcem”. Było to w okresie, kiedy Niemcy mieli wielki wpływ w Rosji. To możnaby zastosować i u nas, gdyż 80% Polaków mogłoby powie dzieć: „Chcielibyśmy mieć takie prawa jakie mają Żydzi w Polsce”.

W zakończeniu swej mowy gen. Żeligowski dał wyraz swemu przekonaniu, że tylko idea słowiańska może dla Polski stworzyć szerokie horyzonty „zaś polityka żydowska powinna polegać na tym — żał mi, że muszę to powiedzieć — że Żydzi muszą opuścić Polskę”. Tego wymaga interes obu narodów.

Musimy wyłonić władze emigracyjne, stworzyć specjalny fundusz, może się opodatkować na to, aby niezdrowa atmosfera jaka wytworzyła się u nas w państwie, zmieniła się na wielki plan godny obu narodów.

Żeligowski dał wyraz swemu przekonaniu, że tylko idea słowiańska może dla Polski stworzyć szerokie horyzonty „zaś polityka żydowska powinna polegać na tym — żał mi, że muszę to powiedzieć — że Żydzi muszą opuścić Polskę”. Tego wymaga interes obu narodów.

Konstytucja musi być przestrzegana

Mowa posła Sommersteina

Z gen. Żeligowskim polemizował poseł dr. Sommerstein, podnosząc głos protestu

PRZECIWKO DYSKRYMINACJI OBYWATELI W PAŃSTWIE WEDŁUG WYZNANIA I NARODOWOŚCI

oraz przeciw tendencjom odmiennego traktowania ich zależnie od narodowości do jakiej należą. Polityka ta dała najgorsze rezultaty wszędzie, gdzie była stosowana.

POSEŁ DR. SOMMERSTEIN PODKREŚLA, JAK OLBRYZMA DYSPROPORCJA JEST MÓWIENIE O TYM, ŻE JEST SIĘ NA SZCZYTACH KULTURY, ŻADAJĄC RÓWNOCEŚNIE EMIGRACJI TRZY I PÓLMILIONOWEJ MASY OBYWATELI ŻYDZI POLSCY ODRZUCAJĄ KOMENTARZ, JAKI DAŁ GEN. ŻELIGOWSKI DO KONSTYTUCJI POLSKIEJ.

Nie chodzi nam o ten jeden milion złotych z Funduszu Kultury Narodowej im. J. Piłsudskiego, z którego na kulturę żydowską może pójść bardzo mało albo nic, lecz pytamy czy w państwie polskim obowiązuje konstytucja, czy też dyskryminacja narodowościowa?

Protestujemy przeciwko twierdzeniu, że jedynym wyjściem z zagadnienia żydowskiego jest emigracja. Wierzymy w siłę i wartość prawdziwej kultury, która jest światłem wiecznym i musi

Polityka na uniwersytetach

Oświadczenie posła Rubinsteina

W dyskusji tej zabrał głos m. in. poseł rabin Rubinstein z Wilna, wyrażając na wstępie żal, że gen. Żeligowski uważa za stosowne zaatakować Żydów właśnie przy omawianiu zagadnień kulturalnych. Jeżeli mowa o szkołach akademickich, to trzeba stwierdzić, że już od dłuższego czasu Żydzi są ofiarami polityki, jaka na tym terenie jest prowadzona.

POSEŁ BAKON: — Ale w Brześciu nie ma uniwersytetu...

W zakończeniu swej mowy gen. Żeligowski dał wyraz swemu przekonaniu, że tylko idea słowiańska może dla Polski stworzyć szerokie horyzonty „zaś polityka żydowska powinna polegać na tym — żał mi, że muszę to powiedzieć — że Żydzi muszą opuścić Polskę”. Tego wymaga interes obu narodów.

Musimy wyłonić władze emigracyjne, stworzyć specjalny fundusz, może się opodatkować na to, aby niezdrowa atmosfera jaka wytworzyła się u nas w państwie, zmieniła się na wielki plan godny obu narodów.

POSEŁ KUZMOWYCZ oświadcza, że chociaż przemówienie p. gen. Żeligowskiego miało niektóre akcenty, będące odnośnie art. 4 ustawy kompromisem w stronę Ukraińców, jednak przeciwko jego poprawce posłowie ukraińscy muszą wypowiedzieć się zasadniczo. Mówca prosi, aby w art. 4, dotyczącym środków działania funduszu, była mowa o popieraniu kultury innych narodowości.

W dalszej dyskusji POSER MJR. WAGNER wypowiedział się również za poprawką senatu, podkreślając m. in., że Polacy jako gospodarze własnego państwa mogą sobie pozwolić na to, aby mieć w postaci omawianej ustawy, jedną komórkę przeznaczoną wyłącznie dla celów kultury polskiej.

W głosowaniu sejm przyjął wszystkie poprawki senatu a m. in. i tą, która była przedmiotem całej dzisiejszej dyskusji. W ten sposób skreślony został art. 4 rządowego projektu ustawy o Funduszu Kultury Narodowej im. J. Piłsudskiego mówiący o uwzględnieniu potrzeb kulturalnych wszystkich narodowości wchodzących w skład Rzeczypospolitej. Fundusz ten będzie przeznaczony wyłącznie dla Polaków.

Następnie rozpoczęła się debata nad nowelą do ustawy akademickiej.

POSEŁ RUBINSTEIN: — Gen. Żeligowski jako wielki strateg wie, że najlepszą defenzywą jest ofenzywa, ale ta metoda w granicach państwa jest niebezpieczna, kiedy się mówi o zjednoczeniu społeczeństwa.

POSEŁ MARCHLEWSKI... chrześcijański.

Głos... polskiego.

RUBINSTEIN: — ŻYCZE POWODZENIA W CEMENTOWANIU SPOŁECZEŃSTWA CHRZEŚCIANSKIEGO

W głosowaniu sejm przyjął wszystkie poprawki senatu a m. in. i tą, która była przedmiotem całej dzisiejszej dyskusji. W ten sposób skreślony został art. 4 rządowego projektu ustawy o Funduszu Kultury Narodowej im. J. Piłsudskiego mówiący o uwzględnieniu potrzeb kulturalnych wszystkich narodowości wchodzących w skład Rzeczypospolitej. Fundusz ten będzie przeznaczony wyłącznie dla Polaków.

Następnie rozpoczęła się debata nad nowelą do ustawy akademickiej.

POSEŁ RUBINSTEIN: — Gen. Żeligowski jako wielki strateg wie, że najlepszą defenzywą jest ofenzywa, ale ta metoda w granicach państwa jest niebezpieczna, kiedy się mówi o zjednoczeniu społeczeństwa.

POSEŁ MARCHLEWSKI... chrześcijański.

Głos... polskiego.

RUBINSTEIN: — ŻYCZE POWODZENIA W CEMENTOWANIU SPOŁECZEŃSTWA CHRZEŚCIANSKIEGO

POSEŁ RUBINSTEIN: — Jeżeli już mowa o tych jednostkach, to nasz los jest dziś dlatego tak ciężki, że odpowiedzialność za takiego Chaskielewicza przerzuca się na cały naród. To jest gorzej niż średniowiecze.

POSEŁ MARCHLEWSKI: — To jest uświadomienie.

POSEŁ RUBINSTEIN wskazuje dalej, że wśród studentów Żydów przeważają ubodzy i uniemożliwienie im nauki tem więcej jest dla nich dotkliwie.

POSEŁ MARCHLEWSKI: — Za dużo jest lekarzy Żydów w Polsce.

POSEŁ SOMMERSTEIN: — W Polsce jest za mało lekarzy.

POSEŁ MARCHLEWSKI: — Ale Żydów za dużo.

POSEŁ RUBINSTEIN wśród przemówień i tumultu kończy swą mowę, dając wyraz nadziei, że światłe siły narodu polskiego zbudzą się.

POSEŁ MARCHLEWSKI: — Już się zbudziły.

POSEŁ RUBINSTEIN: — Teraz jeszcze nie.

Stanowisko Ukraińców

POSEŁ WELYKANOWICZ w imieniu ukraińskiej parlamentarnej reprezentacji oświadcza, że stoi ona na stanowisku przyznania pełnej wolności nauki, jak najszerzej pojętego samorządu uniwersyteckiego i zabezpieczenia praw profesorskich. Stanowisko ukraińców nie jest oceniane przez władze uniwersyteckie, które do młodzieży ukraińskiej, zwłaszcza we Lwowie, odnoszą się nieprzychylnie.

Pewna poprawa stosunku do młodzieży ukraińskiej wypływa z inicjatywy rządu, nie kolegów profesorskich. Dalej mówca wysuwa szereg postulatów. Ubolewa, że sprawa założenia uniwersytetu ukraińskiego we Lwowie nie została dotychczas załatwiona. W zakończeniu pos. Welykanowicz zaznacza, że uchwała dzisiejsza w sprawie ustawy o Funduszu Kultury Narodowej WYWOŁAŁA WŚRÓD UKRAIŃCÓW NIEPOKÓJ.

(DOKONCZENIE NA str. 2-iej)

Dyskusja żydowska w sejmie

(DOKOŃCZENIE).

POS. KACZKOWSKI w imieniu swych wywodów wskazuje, że ponieważ ustawa nie dotyka istotnych zagadnień młodzieżowych, ponieważ nie polepsza stosunków, a próbuje uczynić pewien wyłom, a choćby próby rewizji w systemie pomajowym, nie wolno głosować za tą ustawą.

Jako ostatni przemawiał referent pos. DROZD - GIERYŃSKI, odpowiadając pos. Rubinsteinowi. Mówca powiedział m. in.: Rubinstein polemizował z p. gen. Zeligowskim, ale tak się składa, że ile razy występuje p. Rubinstein, tyle razy napotyka fale oburzenia. Można powiedzieć, że jest twórcą „poselskiego antysemityzmu”. Nie umie patrzeć obiektywnie. Widzi krzywdę i biedę Żydów, a nie widzi krzywdy i biedy Polaków, ani tego, że niejednokrotnie Polacy skrzywdzeni są przez Żydów.

Biedni Polacy, Ukraińcy, czy Białorusini starają się zwalczać biedę na terenie państwa, albo emigrują. Jeżeli jednak rząd chce przyjść z pomocą ludności żydowskiej i dopomóc jej do emigracji — spotyka się z protestem. Jeżeli 60 proc. ludności żydowskiej jest w biedzie, trzeba żeby te 60 procent wymiagowało. Nie jest to antysemityzm, ale sposób rozwiązania zagadnienia.

W głosowaniu sejm uchwalił projekt ustawy w brzmieniu komisijnym w drugim i trzecim czytaniu.

Jako ostatni punkt porządku dziennego rozpatrywany był projekt ustawy o Polskiej Akademii Literatury.

Parafowanie układu finansowo-płatniczego ze Szwajcarią

Warszawa, 16 czerwca.

W Warszawie został parafowany układ finansowo-płatniczy polsko-szwajcarski. Układ ten wychodzi z założenia, że zobowiązania finansowe Polski w stosunku do Szwajcarii, będą pokrywane tylko w miarę osiągnięcia przez Polskę nadwyżek eksportowych. Między innymi układ ten reguluje formalną procedurę co do wpłacania zobowiązań polskich w stosunku do Szwajcarii na konto bankowe w Polsce.

Rokowania o zawarcie umowy towarowo-płatniczej zostaną zakończone w ciągu najbliższych dni.

Obecnie bawi w Warszawie dyrektor Szwajcarskiego Urzędu Kompensacyjnego dr. Murner, który uzgadnia z Polskim Towarzystwem Kompensacyjnym techniczne szczegóły, dotyczące obrotu towarowo-płatniczego.

Przepisy dewizowe dla wyjeżdżających do Gdańska, Jugosławii, Rumunii, Bułgarii i na Węgry

Warszawa, 16 czerwca.

(PAT). Komisja dewizowa zmieniła przepisy okólnika Nr. 27 z dnia 30 lipca ub. roku w sprawie zarządzeń dewizowych przy wywozie zagranicę środków płatniczych, walorów i kłajzerek oszczędnościowych.

W myśl nowych przepisów, podróżni, udając się z Polski do Gdańska i legitymujący się dowodem osobistym, uprawniającym do przekroczenia granicy polsko-gdańskiej, mają prawo wywieźć każdorazowo lub w ciągu miesiąca kalendarzowego — bez specjalnego zezwolenia — krajowe środki płatnicze do wysokości 500 zł. lub równowartość tej sumy w gdańskich środkach płatniczych.

Osoby, wyjeżdżające zagranicę przez Gdańsk i legitymujące się ważnym paszportem zagranicznym, mają prawo przy wyjeździe przez obszar W. M. Gdańska wywieźć w granicach kwoty 500 zł. maksymalnie równowartość w sumie zł. 200 w zagranicznych środkach płatniczych, obejmujących na inną walutę, niż gdańska. Pozostała zaś różnica między kwotą zł. 500 a sumą wywożoną w zagranicznych środkach płatniczych mogą zabrać wyłącznie w złotych lub w guldenach gdańskich i to tylko do Gdańska.

Poza wyżej wymienionymi wypadkami wywóz zagranicę środków płatniczych wymaga zezwolenia komisji dewizowej.

Warszawa, 16 czerwca.

(PAT). Komisja dewizowa upoważniła generalnie — aż do odwołania — bank Polska Kasza Opleki w Warszawie do sprzedaży i udzielania zezwoleń na wywóz osobom, mającym miejsce zamieszkania w kraju i legitymującym się paszportami zagranicznymi, ważnymi na wyjazd do Bułgarii, Jugosławii lub Węgier, środków płatniczych w postaci akredytywy lub czeku turystycznego, wystawionego przez bank P. K. O. Na 4-tygodniowy okres pobytu zezwolenia będą wydawane: a) przy wyjeździe do Bułgarii — w lewach do równowartości zł. 500 przy wyjazdach indywidualnych, zaś do równowartości zł. 300 przy wyjazdach na podstawie paszportów zbiorowych, b) do Jugosławii — w dinarach do równowartości zł. 750 przy wyjazdach indywidualnych, zaś do równowartości zł. 500 przy wyjazdach na podstawie paszportów zbiorowych, c) do Węgier — w pengo do równowartości zł. 750 przy wyjazdach indywidualnych, zaś do równowartości zł. 500 przy wyjazdach na podstawie paszportów zbiorowych. Przy wyjazdach na okres krótszy może być sprzedana tylko kwota odpowiednio niższa.

Banki dewizowe upoważnione zostały do udzielania i sprzedaży osobom, legitymującym się paszportami zagranicznymi, ważnymi na wyjazd do Rumunii, zezwoleń na wywóz czeków

polskiego Instytutu rachunkowego, do równowartości zł. 200 przy wyjazdach indywidualnych, do równowartości zaś zł. 150 przy wyjazdach na podstawie paszportów zbiorowych, na każdy tydzień zadeklarowanego pobytu w Rumunii.

Ponadto każda z wyjeżdżających osób, przystępująca z zezwoleń, może wywieźć bez specjalnego zezwolenia akredytywy krajowe lub zagraniczne środki płatnicze do równowartości kwoty zł. 50 w ciągu jednego miesiąca kalendarzowego.

Osoby, którym przyznano prawo wywozu środków płatniczych do powyższych krajów — nei mogą korzystać z uprawnień, zawartych w par. 12 rozporządzenia ministra skarbu z dnia 24 lipca ub. roku.

Wyrok w procesie komunistycznym w Przemyślu

Przemyśl, 16 czerwca.

(PAT) — W sądzie okręgowym w Przemyślu, zakończył się dziś proces 16-letniej działaczki K. P. Z. U. W wyniku przeprowadzonej rozprawy, sędziowie przysięgli wydali werdykt uznający wszystkich oskarżonych winnymi zbrodni stanu z art. 97 k. k., wobec czego sąd ogłosił w rok skazujący: Moszka Baucha i Iwana Romana obu na karę po 15 lat więzienia, Syme Bergera, R. Dreifingera i Miriam Polde Mira po 13 lat więzienia, dr. Maksymilian Rosenblatt i Hadasse Lichtbach po 12 lat więzienia, zaś dalszych 10 oskarżonych na karę od 8 do 2 lat więzienia.

Biskup wołyński ks. Wołczykiwicz

nawołuje do pokojowego współżycia wszystkich narodowości

Równe, 16 czerwca.

Bawiąc w tych dniach w miejscowości Międzyrzec k. Korca i Ludwipolu, biskup wołyński ks. Wołczykiwicz w obu miejscowościach przyjął delegację żydowskie, które go powitały w imieniu

ludności żydowskiej. W odpowiedzi na powitanie, ks. Biskup wygłosił przemówienie, w którym podkreślił konieczność pokojowego współżycia narodowości, za mieszkających w ziemi wołyńskiej, dla dobra Państwa i jego obywateli.

Misje włoskie będą wysiedlone z terytorium Palestyny

Londyn, 16 czerwca.

Wieczorny „Star” donosi, że jedną z pierwszych represyj angielskich w odpowiedzi na wykluczenie misji angielskich z Abisynii, będzie wykluczenie misji włoskich z terytorium mandatowego w Palestynie, co tamtejsze władze angielskie uczynią tym skwapliwiej, że niektóre szkoły włoskie w Palestynie były ośrod-

kami antyangielskiej propagandy na Bliskim Wschodzie. Należy przypuszczać, że rząd angielski uwzględni różnicę między placówkami rządu włoskiego w Palestynie, a włoską misją katolicką, podlegającą bezpośrednio Watykanowi z którym rząd angielski utrzymuje jak najbardziej przyjazne stosunki.

Parcele budowlane przy ul. Retkińskiej i Krzemienieckiej do sprzedania

Zgłoszenia do p. Hermana, Piotrkowska № 51 pr. ofic., pierwsze wejście, I piętro od 10—11 rano i od 4 do 5 i pół po południu w dni powszednie

Zdarzenia i ludzie

45 matek szuka swych synów Tajemnicze zniknięcie „Kopenhagen”

Kopenhaga, w czerwcu.

Do największych tajemnic żeglugi morskiej należy los duńskiego okrętu ćwiczebnego „Kopenhagen”. Zniknął on bez śladu w styczniu roku 1929 i dotychczas nie udało się odkryć, co się z nim stało. Duński parowiec „Hoho” przebył wszystkie morza świata, aby wyśledzić tajemnicę „Kopenhagen”. „Hoho” wrócił obecnie ze swej awanturnej wyprawy, nie osiągając rezultatu, tak, że stracono już całkiem nadzieję, by tajemnica ta kiedykolwiek została wyjaśniona. Wydaje się wprawdzie rzeczą niewiarygodną, by w stuleciu radia zaginał bez śladu wielki okręt wraz z całą załogą, ale jednak wypadek taki miał miejsce...

14 grudnia 1928 roku pięciomasztowy szkolny okręt żaglowy „Kopenhagen”, na którym 45 młodych duńskich kadetów morskich odbywał kurs praktyczny, opuścił czyste morze, aby udać się do australijskiego portu Fremantle, oddalonego o 9000 mil. Okręt „Kopenhagen” zbudowany był ze stali. Mówiono o nim, że jest to jeden z najmocniejszych wielkich okrętów żaglowych. Zatrzymany był w

motor pomocniczy o sile 650 PS i w nowoczesne urządzenie radiowe. Osiem dni po starcie okręt w drodze radiowej przesłał znajdującemu się na drodze powrotnej norweskiemu parowcowi „Wilhelm Blumer” podziwianą wiadomość. Przy tej okazji „Kopenhagen” zakomunikowała także, iż znajduje się obecnie 900 mil na zachód od Tristan da Cunha.

Po raz ostatni widziano „Kopenhagen” w styczniu 1929 r., gdy opuszczał on port Buenos Aires. Od tego czasu okręt zginął bez śladu. Żaden statek go nie spotkał, do żadnej stacji radiowej nie dotarło wołanie o pomoc. Wydaje się, jak gdyby morze połknęło ten wielki okręt.

Duńskie władze marynarki spodziewały się z dnia na dzień jakiejś wiadomości o swym zaginionym okręcie szkolnym. Tak samo rodzice owych 45 młodych kadetów morskich nie tracili nadziei. Istniało przecież tyle możliwości — może okręt zabłądził gdzieś na skutek mgły lub silnych wiatrów, może musiał zatrzymać się przy samotnym wybrzeżu, aby przeprowadzić jakąś reparację, może jakieś inne nieprzewidziane przyczyny spowodowały opóźnienie.

Było przecież niemożliwe, by okręt z załogą około 90 ludzi zginął bez śladu.

W tym czasie, zresztą, panowały szczególnie niekorzystne warunki atmosferyczne. Wszelkie nadzieje okazały się jednak fałszywe — „Kopenhagen” rzeczywiście zginął bez śladu. Mimo że duńskie władze zawiadomiły o tym wypadku wszystkie wybrzeża, i mimo że kilka duńskich okrętów wojennych wyszło na poszukiwanie zaginionego statku, mimo że każdy okręt kursujący między Ameryką Południową a Australią otrzymywał polecenie sprawdzenia, czy nie ma jakiegos śladu zaginionego okrętu — nie nadeszła żadna wiadomość o losie „Kopenhagen” i znajdujących się na nim kadetów. Cztery lata minęły, i wreszcie rodzice zaginionych kadetów morskich urządzili zebranie i postanowili na własną rękę wznowić poszukiwania.

45 duńskich rodzin oddało swoje oszczędności, aby raz jeszcze sfinansować ekspedycję poszukiwawczą. Wynajęto mały parowiec „Hoho” i polecono trzem doświadczonym fachowcom zająć się tą sprawą. Byli to: architekt okrętowy Thor Schyldberg, były oficer marynarki norweskiej Birger Bryhn i badacz Thorolf Ostmoen, który odbył już liczne podróże morskie do mało znanych wysp. Tym trzem ludziom polecono popłynąć śladami okrętu „Kopenhagen” i zbadać dokładnie możliwie każdy zak-

tek na wodzie i na lądzie między Ameryką Południową a Australią.

Wiosną roku 1933 „Hoho” wyruszył w drogę. Cztery lata mały parowiec podróżował po wszystkich morzach świata. Powrócił jednak, nie osiągając żadnego rezultatu. Przeprowadzono badania w licznych portach. „Hoho” zatrzymywał się na wielu wyspach, wszedł w kontakt z niezliczonymi okrętami — wszystko daremnie. Nikt nie widział okrętu „Kopenhagen”.

Po bezowocnej ekspedycji „Hoho” stracono już wszelką nadzieję odnalezienia załogi okrętu „Kopenhagen”. Wydaje się, jak gdyby tajemnica duńskiego okrętu szkolnego na wieki miała zostać niewyjaśniona.

Okrętu „Kopenhagen” nie widziano na wyspach Orkney ani w Południowej Georgii, nie widziano go przy przylądku Dobrej Nadziei ani też przy wyspach francuskich St. Paul. „Hoho” odkrył w Pacyfiku zapomnianych rozbitków — kretowych, spotkał na wyspie Mac Donald kolonijki kobiet, które chciały uczyć przed kulturą, odkrył w Tasmanii należące do najstarszej grupy rasy austronmelanezyjskiej — nie znalazł jednak najmniejszego śladu okrętu „Kopenhagen”. Historia żeglarstwa wzbroniła się o jeszcze jedną tajemnicę.

Heller Brøndum.

Zbliża się

WTOREK

22

CZERWCA

ciągnięcie I-iej kl.

Jeszcze dziś kup los

u WOLANOWA

Łódź, Piotrkowska 11 i 72.

Pabianice, Pl. Dąbrowskiego 3.

Przywódcy „Falangi Hiszpańskiej” skazani na śmierć

Pozatym skazano na karę śmierci również 14-tu jego współpracowników.—Tarcia w obozie gen. Franco

U bram Bilbao toczą się walki

St. Jean de Luz, 16 czerwca. (PAT). Według wiadomości, nadeszłych z nad granicy francusko-hiszpańskiej przywódca Falangi Hiszpańskiej, Manuel Hedilla stanął przed sądem wojennym, oskarżony o knowania przeciwko bezpieczeństwu ojczyzny. Sąd wydał przeciwko niemu dwukrotnie wyrok skazujący na śmierć. Równocześnie z Hedilla sądzono 80 innych kierowniczych osobistości Falangi. 14-tu z nich skazano na śmierć, 20 na dożywotnie ciężkie roboty a pozostałych na wygnanie do Gwinei. Wśród skazanych na śmierć znajdują się przywódcy Falangi i Toledo. — Wyroki śmierci prawdopodobnie nie będą wykonane, a kara zostanie zamieniona na ciężkie roboty na zajęciu Bilbao. Po zdobyciu Madrytu ma nastąpić powszechna amnestja. — Wynik procesu komentowany jest jako zwycięstwo prawniczych elementów nacjonalistycznych.

Galdacano, 16 czerwca. (PAT). Korespondent Havasa donosi, że wojska powstańcze zajęły wczoraj wczesnym rankiem stanowiska obronne w Durango — Bilbao. Przed opuszczeniem miasta wojska baskijskie wysadziły w powietrze fabrykę amunicji. Straty oddziałów baskijskich na pobliskich wzgórzach w mieście przekraczają 2,000 ludzi.

Barcelona, 16 czerwca. (PAT) — Policja aresztowała dziś pisarza Andrzeja Nina, b. radcę sprawiedliwości generalitatu katalońskiej i jednego z głównych przywódców robotniczej partii zjednoczenia marksistowskiego o ten denuncjacji trockistowskich. Według obiecywanych pogłosek, wydano również rozkazy aresztowania innych przywódców partii, którą uznano za nielegalną. Or-

gan oficjalny tej partii, wychodzący w Barcelonie „La Batalla” na rozkaz władz przestał wychodzić.

Perpignan, 16 czerwca. (Pat) — Jeden z dzienników miejscowych zamieszcza oświadczenie gen. Mia-

ja, naczelnego wodza wojsk rządowych. Generał powiedział m. in.: „Nie sądzę, aby powstańcom przychodziła myśl wzięcia Madrytu, który uważam za nie do zdobycia pomimo ostrzeliwania go przez artylerię ciężką, co pociąga za sobą tyle

niewinnych ofiar i niepotrzebnych ruin. Mam plan operacyjny, zakrojony na wielką skalę i nie sądzę, by można było go nawet domyśleć się. Jego rozwój obejmuje użycie najpotężniejszej broni — lotnictwa”.

Szef sztabu armii niemieckiej w Paryżu

Gen. Beck odbędzie naradę z ministrem wojny Daladier

Paryż, 16 czerwca. (PAT). Szef sztabu Reichswehry gen. Beck przybył dziś do Paryża o godz. 21 m. 25. W czasie jego 2-dniowego pobytu w stolicy Francji przewidziany jest szereg przyjęć oficjalnych, a przede wszystkim wielki obiad, jaki ma wydać w czwartek attache wojskowy przy ambasadzie Rzeszy w Paryżu gen. Kuhlenthal oraz wielkie przyjęcie wieczorne w ambasadzie niemieckiej. Dzienniki paryskie poświęcają wizycie gen. Becka du-

żo uwagi, opatrując przyjazd szefa armii niemieckiej bardzo przychylnymi komentarzami i witając w nim jednego z najzdolniejszych generałów armii niemieckiej; nowego Ludendorffa. Jakkolwiek dzienniki zaznaczają, iż oficjalnym motywem wizyty gen. Becka, co do której decyzja zapadła w czasie londyńskich uroczystości koronacyjnych, jest wystawa paryska, niemniej zgodnie wskazują na doniosłe znaczenie tego faktu, przede wszystkim wskutek tego,

gen. Beck nawiąże kontakt w Paryżu z kierowniczymi osobistościami francuskich sfer wojskowych, t. j. przede wszystkim szefem sztabu generalnego gen. Gamelin oraz ministrem obrony narodowej Daladier.

„Temps”, witając przyjazd gen. Becka do Paryża zaznacza, że wizyta ta, mająca miejsce tuż po pomyślnym zafatowaniu sprawy wzmocnienia gwarancji kontroli morskiej Hiszpanii, a przede wszystkim po powrocie Niemiec do londyńskiego komitetu nieinterwencji, winna być uważana jako dalszy szczęśliwy znak odprężenia między Paryżem a Berlinem. Dziennik podkreśla, iż po raz pierwszy w historii 3-ej republiki, szef sztabu armii niemieckiej przybywa z oficjalną wizytą do stolicy Francji.

Wszystkie dzienniki zwracają uwagę na fakt, że gen. Beck nawiązał po raz pierwszy kontakt z francuskimi kołami wojskowymi w czasie przejazdu przez Berlin marszałka Petain, udającego się do Polski na uroczystości pogrzebowe Marszałka Józefa Piłsudskiego. Gen. Beck, ówczesny pułkownik, spotykał marszałka Petain w Berlinie z ramienia armii niemieckiej.

Druga wizyta Schachta we Francji

Niemcy chcą ugody z Paryżem

Berlin, 16 czerwca. (PAT). Prezydent banku Rzeszy dr. Schacht udać się ma w tych dniach z rewizytą do prezydenta austriackiego banku narodowego. Rozmowy dotyczyć mają trudności w wymianie towarowej austriacko - niemieckiej wynikłych na

skutek ograniczeń dewizowych. Obiegają również pogłoski, że dr. Schacht wyjechać ma ponownie do Paryża, w celu osobistego podpisania niemieckiego - francuskiego układu handlowego.

Już za kilka dni

ciągnięcie I-ej klasy!

Kto zatem nie posiada jeszcze losu, winien go natychmiast nabyć w szczęśliwej kolekturze

KAFTALA

Łódź, ul. Piotrkowska 54.

Listowne zamówienia załatwia się odwrotnie. Konto P.K.O. 304.761.

Kaftal to synonim szczęścia

Dalsze procesy w Brześciu

przeciwko sprawcom zająć w dniu 13 maja

Brześć n. B., 16 czerwca. Dziś, w sądzie okręgowym w Brześciu rozpoczyna się proces 5 mężczyzn i 2 kobiet, oskarżonych o to, że w dniu 13 maja, podczas zająć w Brześciu, brali czynny udział w rozbijaniu sklepów żydowskich.

Ponadto są oni oskarżeni o stawianie oporu patrolowi policji i obrzucenie policji kamieniami.

Jednym z głównych oskarżonych w tym procesie jest b. wachmistrz żandarmerii Paweł Piechowski.

Chcieli sprowadzić... deszcz

Dwaj oszuści ciężko poranieni przez wieśniaków

Warszawa, 16 czerwca. Do jednego ze szpitali warszawskich przewieziono ciężka rannych: Jana Staszewskiego i Jakuba Mazurka, zam. przy ul. Żelaznej 24. Postanowili oni w oryginalny sposób zarobić na upałach. Zaopatrzyli się w stary odbiornik radiowy i jeździł po wsiach, podając się za meteorologów. Pobierali oni od chłopów większe lub mniejsze sumy, obiecując sprowadzić deszcz. Między innymi rozciągnęli

antnę we wsi Dawidy Wielkie, gminy Iwice, pobrali od rolników 200 zł. i przyrzekli, że w ciągu dwóch godzin spadnie obfity deszcz. Chłopi daremnie czekali na ulewę, a po tym puścili się w pościg za oszustami i dogonili ich w lesie pod Pyrami, gdzie usiłowali zatłuc kłonicami. Nadszedła policja wyrwała aferystów z rąk chłopów i odwiezła ich do szpitala.

Protest przeciwko metodom rabstwowym

Warszawa, 16 czerwca. Na wczorajszym walnym zebraniu lekarzy Żydów R. P. uchwalono protest przeciwko praktykom rabstwowym na terenie związku lekarzy R. P. oraz uchwałę naczelną izby lekarskiej w sprawie ograniczenia nostryfikacji i wprowadzeniu kartotek narodowościowych. Odnośne rezolucje zostały przesłane do związku lekarzy R. P. i naczelną izby lekarskiej.

„WĘDROWIEC“

Zawiera pom. inn. Spełnione życzenia Flipa i Flapa. — Skradzione plany inż. Znanieckiego. — Kolorowe sensacyjne filmy. — Fascynujące powieści. — Emocjonujące przygody. — Groteskowy humor kinowy. — Śmiech i zabawa. — Rozrywki umysłowe. — CENNE NAGRODY DLA CZYTELNIKÓW.

Do nabycia wszędzie. Kosztuje

Tylko 10 groszy

TLUSTA CERA

wymaga odtłuszczającego pudru „Higienicznego” D-ra Lustra oraz mydła gorąca niemal wodą i proszkiem marmurowym „Miraculum”.

P. Prezydent wyjechał do Wisły

Warszawa, 16 czerwca. (PAT) Pan Prezydent R. P. wyjechał dziś wieczorem do Wisły.

Adwokaci Landau i Erlich

bronić będą Chaskielewicz w apelacji

Warszawa, 16 czerwca. W procesie apelacyjnym Chaskielewicz, wystąpić mają jako obrońcy skazanego: adwokat Landau ze Lwowa i Erlich z Warszawy.

Aresztowanie znanego przemysłowca w Warszawie

Warszawa, 16 czerwca. Wielką sensację w kołach przemysłowych wywołało aresztowanie znanego przemysłowca warszawskiego Leona Zundelewicza, aresztowanego na polecenie sędziego śledczego w Katowicach. — Przemysłowiec ma być przewieziony do więzienia w Katowicach. — Przyczyna aresztowania dotąd niewiadoma.

B. naczelnik Suchenek zwolniony z aresztu

Warszawa, 16 czerwca. Wczoraj został zwolniony z aresztu śledczego p. Wacław Suchenek, b. nacz. urzędu śledczego, ostatnio radca prawny synodu prawosławnego w Warszawie; w areszcie przebywał 4 miesiące pod zarzutem przekupienia urzędnika na służbie.

Przeciw neuralgii: PISZCZANY
 również odpowiednie kuracje dietetyczne!
 Inform. ustne: Biuro Piszczany, Łódź, Piotrkowska 109, tel. 128-03, pismem: Biuro Piszczany, Cieszyn XIII/20.

Z dziejów Łodzi

Dnia 17 czerwca 1920 roku oddziały łódzkie zarówno piechota jak i artyleria staczała jedną z jak najkrwawszych walk tego okresu nad rzeką Auta. Pod jaznem, które przechodziło kilkakrotnie z rąk do rąk, przeprowadzono wielki plan strategiczny, specjalnie odznaczyła się artyleria łódzka pod dowództwem ówczesnych oficerów Cibi, Polońskiego, Majewskiego, Protasiewicza, Swinarskiego i in. Oddziały artyleryjskie i piesze należały wówczas do słynnej 10 dywizji gen. Żeligowskiego, a kierował nimi bezpośrednio ówczesny pułkownik, dzisiejszy generał Malachowski.

KRONIKA

Czerwiec
17
 Czwartek

Dzisiaj Inocentego M.
 Jutro Marka i Marcelina

Wschód słońca	3.15
Zachód słońca	19.58
Wschód księżyca	14.04
Zachód księżyca	00.00
Długość dnia	15.08
Przybyło dnia	8.08

Krótkie wiadomości

FERIE LETNIE W SZKOLACH średnich, prywatnych i państwowych, rozpoczynają się dziś w Łodzi. Wczoraj nastąpiło rozdanie światełek i uroczyste zamknięcie roku szkolnego. Na tegoroczny rok bleżący był pomyślny — liczba uczniów, którzy nie uzyskali promocji, jest minimalna. W szkołach powszechnych ferie rozpoczyna się dopiero 22 b. m.

DUR BRZUSZNY szerzy się w Łodzi. Hość zachorował przekroczyła 15. Jest to zjawisko stale powtarzające się w tej porze roku, ze względu na wzmoczone spożycie owoców. Pamiętajcie należy, że owoce, spożywane w surowym stanie, muszą być dokładnie obmyte. Władze sanitarne ze swej strony podjęły akcję profilaktyczną.

KONTROLA SODOWIARNI I OWOCARNI przeprowadzona zostanie w bleżącym tygodniu, celem sprawdzenia w jakich warunkach odbywa się sprzedaż wody sodowej i napoiów chłodzących. Specialna uwaga zwrócona będzie na sposób mycia szklanek. Mycie szklanek w ten sposób „samopłuczki“ będzie zakazane. Wszyscy sprzedawcy będą musieli używać bleżacej wody.

PARKI I OGRODY ŁÓDZKIE są zbyt rzadko i słabo polewane. Z tych względów panuje tam duży kurz, który daje się we znaki spaloerowiczom i dżiatwie. W sprawie tej wypłynęło wczoraj podanie do zarządu miejskiego, z prośbą o częstsze polewanie alei parkowych.

ZMIANY PERSONALNE w biurach zarządu miejskiego już zostały zakończone. Wczoraj jeszcze mianowany został nowy kierownik oddziału opieki zamkniętej w wydziale opieki społecznej Zygmunt Maciejowski, na miejsce p. Szymańskiego, który objął wydział personalny i na tym narazie wszelkie przesunięcia zostały zakończone.

JUTRO, W PIATEK, do poboru głównego zgłoszili się winni; na komisję poborową Nr. 1 przy ul. Ogrodowej 34, ochotnicy, urodzeni w latach 1917, 1918, 1919 zamieszkali na terenie 2, 3, 5, 8, 9 i 11 komisariatów. Komisja poborowa Nr. 2 jutro już nie urzęduje.

Dziury aptek
 Nocy dzisiejszej dyżurują następujące apteki: L. Szeckel — Limanowskiego 37, Sz. Jankiewicz — Stary Rynek 9, T. Stanielowicz — Piotrkowska 91, A. Borkowski — Zawadzka 45, B. Głuchowski — Narutowicza 6, St. Hamburg — Ska 307, Główna 50, L. Pawłowski — Piotrkowska 307.

Dr. Józef Liebeskind
Dr. Zygmunt Liebeskind
 Marienbad Dom „HUNGARIA“

Włókniarze żądają 20 procent podwyżki, 40-godzinnego tygodnia pracy, sprecyzowania uprawnień delegatów fabrycznych i t.d.

Onegdaj wieczorem odbyły się we wszystkich związkach zawodowych włókniarzy posiedzenia zarządów głównych i rad okręgowych, na których zastanawiano się nad warunkami, jakie wysunięte być mają przy pertraktacjach o nową umowę zbiorową w przemyśle włókienniczym.

Obrady były bardzo ożywione i trwały do późnej nocy. Po ich zakończeniu odbyła się jeszcze konferencja przedstawicieli wszystkich związków i na niej zaakceptowane ostatecznie postulaty robotnicze.

Żądania włókniarzy streszczają się w następujących czterech punktach:

1. **PŁACE ROBOTNIKÓW WINNY BYĆ PODWYŻSZONE O 20 PROC.** W tych fabrykach, które nie stosowały pełnego cennika, lecz korzystały z opustów, podwyżka musi być wyższa, by w ten sposób wyrównane zostały płace we wszystkich fabrykach włókienniczych.

2. **CZAS PRACY W PRZEMYŚLE WŁÓKIENICZYM SKRÓCONY MA BYĆ DO 40 GODZIN TYGODNIOWO.**

3. Nowa umowa zbiorowa zawierać ma dokładnie wyszczególnione prawa i obowiązki delegatów fabrycznych.

4. Ujednolicone zostaną stawki płac w fabrykach włókienniczych w okręgu łódzkim. W ten sposób, że dla całej prowincji obowiązywać będą jednolite opusty, nie jak dotychczas, dla każdej miejscowości inne, gdyż stwarza to chaos i daje możność nieuczciwej konkurencji.

Pisma do organizacji przemysłowych, zawierające wyżej wyszczególnione postulaty wysłane będą dopiero w piątek przed południem. Ta zwłoka usprawiedliwiona została uchwałą, by nie ograniczyć się do wyszczególnienia tylko samych postulatów, lecz opracować dokładne umotywywanie każdego żądania.

Ponieważ umowa zbiorowa, wypowiedziana w ub. miesiącu, wygasa w dniu 5 lipca, związki włókniarzy postanowiły równocześnie nie dopuścić do tego, by bodaj jeden dzień trwał stan bezumowny. W związku z tym postanowiono w pismach do organizacji przemysłowych zaznaczyć, że w razie,

KWIATY POLSKIE
„Fleurs Polonaises“

Woda kwiatowa
BROCARD

.....
 GDYBY POROZUMIENIE NIE ZOSTAŁO OSIĄGNIĘTE W TERMINIE DO 4 LIPCA — ZWIĄZKI WŁÓKNIARZY PROKLAMUJĄ STRAJK.

Równocześnie z organizacjami przemysłowymi powiadomiony zostanie o postulatach włókniarzy okręgowy inspektor pracy, który zainicjuje wspólną konferencję. Odbędzie się ona prawdopodobnie w końcu przyszłego tygodnia. (i).

GOŚCINNE PRZYJĘCIE KOLARZY AUSTRIACKICH I FRANCUSKICH.

WKRÓTCE CIĄGNIENIE

Zakup los 1. ej klasy w słynnej kolekturze

N. Jankka Piotrkowska 22
 Piotrkowska 66
 Nowomiejska 1

Wybory do rady szkolnej dały większość Związkowi Nauczycielstwa Polskiego (ZNP)

Wczoraj odbyły się w Łodzi wybory uzupełniające do miejskiej rady szkolnej, które wzbudziły wielkie zainteresowanie. Do wyborów stanęły bowiem dwa związki nauczycielskie — Związek Nauczycielstwa Polskiego oraz pozostający pod wpływami endeckimi Chrześcijański Zw. Nauczycieli.

Wybory odbywały się pod przewodnictwem inspektora szkolnego Dobrowolskiego. W głosowaniu wzięło udział 92 proc. uprawnionych nauczycieli szkół powszechnych.

Związek Nauczycielstwa Polskiego wysunął jako kandydata p. Polakow-

skiego, jako zaś zastępcę — p. Różanowskiego. Chrześcijański związek nauczycieli jako delegata wysunął p. Kacera, jako zastępcę — p. Pęczkowskiego.

W godzinie popołudniowych nastąpiło obliczanie głosów i ogłoszenie wyników wyborów. Okazało się, że Związek Nauczycielstwa Polskiego (ZNP) zdołał obrzucić ilość głosów — 867, podczas gdy kandydat chrześcijański związku — 154.

W wyniku wyborów do rady szkolnej weszli pp. Józef Polakowski i Stanisław Różnowski. (i)

Zagraniczni kolarze są zachwyceni gościnnym przyjęciem z jakim spotkali się na ziemiach Polski zarówno na torze i poza nim. Ze wszystkich stron starano się urozmaicić im pobyt w Warszawie. W chwilach wolnych od startów mieli możność podziwiania zabytków Starego Miasta, stylowego piękna Łazienek i Wilanowa, nowoczesnych urządzeń C. I. P-u na Białanach i Stadionu W. P. Ich zainteresowania „zawodowe“ zostały również uwzględnione w programie pobytu. Został mianowicie zaproszeni do zwiedzenia fabryki opon rowerowych „Piastów“. Z uznaniem śledzili tam ciekawe procesy produkcji opon oraz najnowocześniejsze urządzenia fabryczne, dzięki którym opona „Piastów“ zdobyła przodujące miejsce na rynku krajowym. Na zdjęciu kolarze La Fournier, Pusz, Mohr, Nicolle, Strohmeier i trener Wisznicki w rozmowie z dyrektorem „Piastów“ p. inż. H. Müllerem.

Strajk w Białymstoku zlikwidowany. Wiece włókniarzy uchwaliły przystąpienie do pracy w myśl podpisanej umowy

Białystok, 16 czerwca. W związku z wytworzoną sytuacją strajkową w białostockim przemyśle włókienniczym zwołany został przez zarządy związków zawodowych na żądanie poszczególnych sekcji **ogólny wiec włókniarzy**. Obrady, które miały zdecydować o losach strajku, były niezwykle burzliwe i trwały do późnego wieczora. Na wiec przybyło około 4000 robotników.

Przemawiali liczni mówcy, zarówno przedstawiciele zarządów związków i komitetu strajkowego jak i robotnicy.

Wszyscy członkowie komitetu strajkowego i przedstawiciele władz związkowych, a więc Reginella, Wewiór, Kapitała, Ditychowa i in. nawoływali zebranych, aby natychmiast przystąpili do pracy i nie dali posłuchu tym, któ-

rzy niepotrzebnie komplikują sytuację i narażają organizację włókniarzy na rozłam.

Szczególnie ostro krytykowano postępowanie majstrów przedzalniczych i maszynistów, że związku chadeckiego, którzy przyczynili się do obecnej ciężkiej sytuacji. Padły również słowa nagany i w stosunku do tych sekcji robotniczych, które po podpisaniu umowy, naśladując przedzalników, uchwaliły nie przystąpić do pracy.

Przemawiali następnie uczestnicy zebrania, którzy przeważnie wypowiedzieli się za przystąpieniem do pracy dowodząc, że dalsze prowadzenie strajku całkowicie zaprzęcałoby wywalczony przez włókniarzy zdobycze.

W wyniku wiecu nastąpiło głosowanie nad dwoma wnioskami.

Za wnioskiem o natychmiastowe przystąpienie do pracy głosowali nie-

mal wszyscy zebranie. Przeciw głosowało tylko 10 osób.

Za drugim wnioskiem, który mówił o kontynuowaniu strajku do uzyskania podwyżki w wys. 16—20 proc. głosowały tylko 63 osoby. Wszyscy pozostali (około 4000 osób) głosowali przeciw wnioskowi.

W końcu zebrania przedstawiciel komitetu strajkowego zwrócił się z apelem do tych, którzy wytworzyli przykrą sytuację, a szczególnie do przedzalników (szpinerów), wzywając ich do podporządkowania się uchwale ogólnemu robotniczemu i do natychmiastowego rozpoczęcia pracy.

Obecny wiec przyczynił się więc nie tylko do zlikwidowania blisko 10-tygodniowego strajku, ale i do zlikwidowania niezwyklego „przesilenia strajkowego“.

Dziś ruszyły fabryki.

Budowa nowej linii kolejowej Siemkowice—Częstochowa o długości 48,5 km.—Nowa linia biegnie częściowo przez powiat łódzki

Z Warszawy donoszą:
Francusko - polskie towarzystwo kolejowe, któremu na mocy koncesji powierzone zostało dokończenie budowy linii węglowej Śląsk — Bałtyk oraz jej eksploatacja, przystępuje obecnie do zrealizowania dalszego programu robót z nowej tranzy pożyczki francuskiej. Oprócz wykończenia i udoskonalenia po przednio zbudowanej magistrali Herby Nowe — Gdynia, program ten obejmuje budowę nowej linii od istniejącej stacji tej magistrali Siemkowice — do st. Częstochowa o długości 48,5 km. St. Siemkowice stanie się węzłową, na której zbiegają się będą dwie linie z południa, mianowicie z Herbów i Częstochowy, w związku z czym zachodzi

konieczność wykonania 2-go toru na wyjściu z tego węzła ku północy, t. j. na odcinku SIEMKOWICE — KARSZNICE (ZDUNSKA WOLA)
Choć włączenie nowej linii do szlaku kolei 2-torowej warszawsko - wiedeńskiej dokonane będzie między stacjami Rudniki i Częstochowa przy posterunku Wyczerpy, jednak wprowadzenie ruchu z nowej linii do węzła częstochowskiego wywoła konieczność znacznej przebudowy st. Częstochowa.
Nowa linia będzie miała poważne ZNACZENIE HANDLOWO-TRANZYTOWE dając ujście ładunków z okręgu przemysłowego Częstochowa — Zawiercie oraz

częściowo z zagłębia węglowego Dąbrowskiego ku magistrali Śląsk — Gdynia, a przez nią ku dzielnicom północno - zachodnim i ku portom naszym na Bałtyku. Będzie ona posiadała również znaczenie dla miejscowego życia gospodarczego, na co wskazuje silne zainteresowanie czynników lokalnych, upatrujących w tej nowej arterii komunikacyjnej impuls do rozwoju miejscowego gospodarstwa rolnego i przemysłowego.
Nowa linia biegnie częściowo przez województwo łódzkie (powiat łódzki), częściowo kieleckie (powiaty radomski i częstochowski). Oprócz obu stacji końcowych i wspomnianego posterunku Wyczerpy, będzie posiadała stacje Pajęczno, Marzęcie, Brzeźnica i Cykarzew. Z większych budowli na tej linii wspomnieć należy o znaczniejszym moście żelaznym przez rz. Wartę pod Brzeźnicą.

Roboty budowlane rozpoczęte w czerwcu r. b. będą wykonywane przez dwa sezony z tym, że do ruchu linia ta będzie oddana jesienią 1938 r.

Nie trąd, lecz trądzik

Wczoraj dzielnice widzewską obiegła alarmująca wieść o wypadku zachorowania na trąd. Na skutek tej wersji władze sanitarne zarządziły natychmiastowe badanie. I, jak się okazało, wieść cała polegała na nieporozumieniu i wyolbrzymieniu jej przez plotkę.
W dzielnicy widzewskiej istotnie zachorowało dziecko, lecz nie na trąd (lepra), lecz na trądzik (acne). Podobieństwo nazw nie świadczy jednak o wspólnych cechach tych dwóch chorób. Trądzik jest chorobą skóry, powstałą na tle zapalenia gruczołów łojowych, łatwo uleczalna i nie niebezpieczna, podczas gdy trąd jest nieuleczalną chorobą zakaźną. (1.)

Druga operacja Smetkówny

Znana lekkoatletka Smetkówna, która ostatnio była przedmiotem powszechnego zainteresowania z powodu niezwykłej zmiany płci, poddała się nowej operacji w szpitalu Dzieciątka Jezus. Operację tę dokonał prof. Radliński wraz z asystentem dr. Beckiem. Cały zabieg trwał się i pacjent prawdopodobnie po kilku dniach opuści szpital.
Warto zaznaczyć, że podczas pobytu Smetki w szpitalu (od poniedziałku ub. tygodnia), poczta przynosiła masę listów do wielbicielek „nowego mężczyzny”. Wśród listów nie brakło ponętnych i korespondencji ofert matrymonialnych.

Skąd ten wielki optymizm?

Miejski preliminarz budżetowy przewiduje znaczny wzrost wpływów z tytułu rozmaitych podatków i opłat. Czy aby jest to uzasadnione?

Po trzech miesiącach gospodarowania w ramach prowizorium, zarząd miasta otrzyma wreszcie zatwierdzony przez radę miejską budżet i od 1 lipca będzie mógł prowadzić normalną gospodarkę miejską. Budżet jest już obecnie rozpatrywany przez wydział samorządowy zarządu wojewódzkiego i zatwierdzony w związku z tym, warto zapoznać się z zamierzeniami finansowymi miasta na rok bieżący, tym bardziej, że już pobieżny przegląd poszczególnych pozycji budżetowych skłania do wyrażenia opinii, iż preliminarz układać był pod kątem wielkiego optymizmu.

Najbardziej optymistyczny był oparty — trudno orzec. Ale w pozycjach dochodów poważne różnice w porównaniu z rokiem ubiegłym. Magjstrat liczy się więc z tym, że w tym roku ludność miasta będzie mogła zapłacić podatki w większym stopniu niż w latach poprzednich.

Ogólna suma budżetu jest w tym roku o blisko 2 miliony złotych większa, niż w roku ubiegłym. Co składa się na ten nadwyżkę? Przedewszystkiem wpływy podatkowe. A więc podatek lokalny, który dał w ub. roku miastu 1 milion 500.000, podatek dochodowy dał w roku zeszłym 2.275.000 zł., w roku bieżącym ma dać 2.800.000 zł., podatek od obrotu dać miastu o pół miliona więcej, podatek przemysłowy scalony — o 18 ty 0 20.000 więcej, od zbytku mieszkaniowego zwalaszca niezrozumiała, jeśli weźmiemy pod uwagę, że od roku rozpoczęła się masowa niemal ucieczka od dużych mieszkań, 6, 7 i 8-pokojowych. Mieszkania te przerabiane są na mniejsze. Trudno doł ście, w jaki sposób w tych warunkach wpływ podatkowy będzie większy.

Charakterystyczne jest przy tym, że wpływy z innych podatków wykazują zmniejszenie, jak np. z tytułu podatku od nieruchomości, spożycia i produkcji, energii elektrycznej, od akt notarialnych. Jeśli w tych pozycjach zarząd miejski liczy się ze zmniejszeniem wpływów, tym bardziej trudno wyobrazić sobie, by w innych były nadwyżki, gdyż sytuacja gospodarcza ludności miasta bynajmniej w takim stosunku nie uległa poprawie.
Ciekawe są preliminowania innych wpływów. Nprz. rzeźnianych. W roku zeszłym w Łodzi istniała tylko jedna rzeźnia miejska, w której skupiał się całość miasta. Z rzeźni tej miasto osiągnęło 460.192 złote. W roku bieżącym nastąpił podział na rzeźnię miejską i bańską. Konsumcja mięsa nie zwiększyła się, nastąpiło tylko rozgraniczenie uboju mięs i mechanicznego. A tymczasem magistrat preliminuje z rzeźni bańskiej 427.000 złotych, zaś z rzeźni miejskiej 435.172 złote, jakgdyby należało się liczyć z wzrostem konsumpcji mięsa o 45 procent.

Preliminowano również większe wpływy z tytułu opłat szpitalnych o 40.000 zł. Jeśli weźmiemy pod uwagę, że regularnie co miesiąc kolegium magistratu zmuszone jest umarzać poważne kwoty, jako nieściągalne z tytułu opłat szpitalnych, trudno zrozumieć, w jaki sposób zarząd miejski spodziewa się uzyskać z tego tytułu większe wpływy? Jedyna bodaj pozycja jest usprawiedliwiona — większe wpływy z tytułu opłat budowlanych. — Wzrastający ustawicznie ruch budowlany

w naszym mieście, daje podstawy do optymizmu pod tym względem.
Trudno przeto ustalić w jakim stopniu budżet tegoroczny okaże się realny. Dowiemy się o tym dopiero ze sprawozdania z pierwszego półrocza wpływów podatkowych i innych. Trzeba przyznać, że gospodarka miejska jest uporządkowana. Tym bardziej więc dziwnym wydaje się taki układ budżetu, który przewiduje kolosalny wzrost wpływów w roku bieżącym. (s)

Przemycane instrumenty lekarskie

skonfiskowały władze warszawskie

Warszawa, 16 czerwca.

W dniu wczorajszym władze przeprowadziły rewizję w firmie „Rentgen-Meta” wyrabiającej aparaty rentgenowskie.

W ręce funkcjonariuszy straży granicznej wpadł cały arsenał narzędzi lekarskich oraz przyrządów. Pochodziły one z przemysłu.

Jak stwierdzono, właściciele firmy Czech Jan Done oraz Jan Niklewski i Henryk Hołownia sprzedali z Niemiec tańsze części, a z Czechosłowacji przemycali precyzyjne i kosztowne, których używali do montowania swych aparatów rentgenowskich.

Władzom właściciele firmy okazali fikcyjne kwity.

Jak powstało oskarżenie o obrazę Narodu Polskiego

Ciekawa sprawa w sądzie okręgowym. — Sąd oskarżoną niewinną

Przed sądem okręgowym toczyła się w dniu wczorajszym jedna z licznych ostatnio spraw z oskarżenia o obrazę Narodu Polskiego. Na jakim tle powstają tego rodzaju oskarżenia, najlepiej właśnie świadczy przebieg i wynik wczorajszej rozprawy.
Na ławie oskarżonych znalazła się 41-letnia Anna Gust vel Geist, ewangeliczka i Niemka z pochodzenia. Oskarżona jest właścicielką domu w Pabianicach Anna Cymmerman, lokatorka Geisto-

wej, mimo swego nazwiska, również nie polskiego, widocznie czująca się Polką całkowicie, zgłosiła w dniu 10 lutego do komisariatu w Pabianicach, że Geistowa w czasie kłótni, wyraziła się pod adresem zgłaszającej: „polskie świnie”.
Oskarżona do winy się nie przyznała i przytoczyła następujące, już niemal same za siebie mówiące, okoliczności:
Cymmermanowa, a więc główna oskarżycielka, nie płaciła komornego za zajmowane przez siebie mieszkanie i oskar-

żona posiadała przeciwko niej wyrok eksmisyjny.

Drugi świadek oskarżenia, popierający Cymmermanową, jest również lokatorem tego samego domu.

Sąd po przesłuchaniu Cymmermanowej i jej sąsiada Krauzego, stwierdził, że choć zgodnie oskarżają swą gospodynię domu, ale nie zgadzają się co do daty w której padły obelgi. Ponadto oskarżona miała wypowiedzieć owe słowa w lecie, a doniesienie złożyła Cymmermanowa dopiero zimą — zatem nie reagowała wcześniej na obelgę przeciwko narodowi, aż nie zapadł przeciwko niej samej wyrok eksmisyjny.

Największy wróg i najlepszy przyjaciel.

Zadaliśmy sobie często pytanie: czym to się dzieje, że jednym szczęście sprzyja stale, innym zaś przesładuje pech? Dlaczego jedni nawet w okresie przesilenia gospodarczego potrafiłi dorobić się majątków, a inni dziś nawet, gdy kryzys się szczęśliwie skończył, klepią biedę?

Albo na przykład: czym sobie należy tłumaczyć takie zjawisko, że są tacy, co już kilka razy wygrali na Loterii Klasowej, inni natomiast wciąż jeszcze czekać muszą na swą koleję?

Jeżeli chodzi o to ostatnie zagadnienie, to nie powinniśmy zapominać, że w grze na loterii rolę decydującą odgrywa przypadek i dlatego zjawiska podobne uważać trzeba za zupełnie naturalne; każdy gracz musi być na nie przygotowany. Z drugiej wszakże strony należy wyciągać pewną naukę z nastawienia psychicznego osób, grających z powodzeniem. Duży wpływ wywarła tu niewątpliwie ta okoliczność, że nigdy nie zniechęcali się oni do gry na loterii, bez względu na wynik.

zawodliwy nadzieje, ale te chwilowe niepowodzenia nie zdolaty zachwiać w nich wiary że przecie, nadejdzie czas, gdy i do nich uśmiechnie się szczęście. Grali więc wytrwale dalej i wreszcie doczekali się swej koleji.

Otóż z tego, co powiedzieliśmy, możemy wyciągnąć naukę, że największym wrogiem naszym jest zniechęcenie, niewiara, zaś najlepszym przyjacielem — wytrwałość i ufnosć. Nie tylko na loterii, ale wogóle w rozgrywce życiowej nie osiągnie powodzenia ten, kto łatwo się zraża, coraz chwytając się czegoś nowego i wciąż przeklinając swój pech. Zwywyczaj ludzie wytrwali, nie cofający się przed byle trudnościami, ale je zwalczający z uporem dążący do wytkniętego celu.

Niech pamiętają o tym ci wszyscy, którym dotychczas nie udało się wygrać na loterii. Może właśnie w rozpoczynającym się we wtorek ciągnięciu pierwszej klasy trzydziestel dzie wiaty Loterii Klasowej przyjdzie na nich kolej.

Trzeba tylko pamiętać o niezwłocznym zapatrzeniu się w los.

Świadkowie odwodowi zaprzeczyli, by z ust oskarżonej kiedykolwiek tego rodzaju słowa padły; ponadto okazało się, że świadek oskarżenia Krauze jest członkiem Jungdeutsche Partei i że sam wyrażał się o oczekującej go służbie wojskowej w sposób wysoce niewłaściwy i świadczący, że nie jest on osoba, powołaną do czuwania nad tym, czy ktoś nie obraził Narodu Polskiego.
Z tych względów sąd, pod przewodnictwem Maurera, oskarżona niewinną. Ludzie uprosili sobie obecnie „wykańczanie” wrogów; uważają, że wystarczą tylko złożyć „konjunkturalne” oskarżenie. Ale wyroki niewinniające są coraz częstsze. „Konjunktura” się kończy.

Walki Doboszyńskiego z policją

Zeznania komisarza policji Królikiewicza. — Starcia z obroną. — Kto pierwszy strzelał w lesie

Kraków, 16 czerwca. Po zeznaniach Doboszyńskiego w drugim dniu rozprawy, przewodniczący dr. Krupiński postawił oskarżonemu szereg pytań, zmierzających do wyświetlenia poszczególnych etapów wyprawy myślenickiej.

Doboszyński udzielił na zadawane pytania bardzo obszernych wyjaśnień. W godzinach wieczornych oskarżony po przerwie obiadowej odpowiadał na pytania, zadawane mu przez prokuratora i obrońców.

Oskarżyciel publiczny dr. Szypuła pytaniami swymi wykazał cały szereg niescisłości, jakie zawierały zeznania Doboszyńskiego. Dla uwydatnienia nieprawdziwości niektórych zarzutów i opowiadań, jakie zawierały wywody Doboszyńskiego, prokurator zgłosił szereg wniosków dowodowych w postaci świadków i akt procesowych.

W późnych godzinach wieczornych sąd przesłuchiwał pierwszych 2 świadków — komisarza policji Szechińskiego z Limanowej i przodownika Pająka z Radziszowa, którzy opisali swój udział w akcji pościgowej i ujęciu niektórych sprawców napadu na Myślenice.

Zeznania komisarza Królikiewicza

W śróde rozprawa rozpoczęła się o godzinie 10 rano. Zeznaje komisarz PP. Mieczysław Królikiewicz.

Na zaproszenie świadka ten opowiada, jak 23 czerwca o g. 9.15 rano otrzymał rozkaz wyjazdu do Myślenic. Po godzinie był już na miejscu i udał się na posterunek policji, gdzie stwierdził, że lokal jest zdemolowany. Z opowiadań naocznych świadków napadu komisarz Królikiewicz odtworzył sobie obraz wypadków i wszczął pościg na czele przydzielonych mu 12-u funkcjonariuszy policji w kierunku Poręby.

W wschód od Pcimia. Drugim oddziałem dowodził przodownik Polarz. W lasach pod Pcimem usłyszał strzały i ruszył w ich kierunku. W pewnej chwili strzelał na polance cywilów, strzelających w kierunku północnym na Myślenie. Kom. Królikiewicz rozsyłał swój oddział w tyralierkę i bez strzelania usiłował podejść ich od tyłu.

ZOSTAŁ JEDNAK WSTRZYMANY GRADEM KUL który posypał się nagle z pobliskich krzaków w ich kierunku.

Walka i pościg

Rozpoczęła się walka ogniowa i natarcie. Cywile zbiegli, a świadek wszczął przeszukiwanie terenu. Znalaziono tam liczne przedmioty zabrane z posterunku policji. Ujęto tam również ry miał w ręku nabity rewolwer oraz Włazę, obok którego leżał karabin.

W dalszym ciągu poszukiwań kom. Królikiewicz zastał w pobliskiej chacie śmiertelnie ранego Palkę, który zdając sobie sprawę z tego, że umiera, **OPISAŁ PRZED ŚMIERCIA DOKŁADNIE ROLE DOBOSZYŃSKIEGO W WYPRAWIE.**

Wieczorem kom. Królikiewicz powrócił do Myślenic, a nazajutrz o 4-ej uciekinierami. Po 2-ech dniach świadek powrócił do Krakowa.

Sędzia dr. Frey: — Czy te strzały, oddane do pana, szły wysoko nad waszymi głowami?
Sw. — Nie, strzały skierowane były prosto na nas.
Prk.: — Czy pan może stwierdzić stanowczo, kto pierwszy zaczął strzelać w lesie?

Sw.: — Tak jest, pierwszy zaczął strzelać oddział oskarżonego.
Prk.: — Czy widział pan komisarz

wśród rzeczy znalezionych w krzakach jakiś sznur?
Sw.: — Znalazłem powróż grubości palca, długi na kilkanaście metrów.

Strzały w lesie

Obronca adw. Stypulkowski zadaje świadkowi szereg pytań, zmierzających do podważenia jego twierdzenia, że towarzysze Doboszyńskiego pierwsi strzelali do policji.

Kom. Królikiewicz nie zmienia jednak swego twierdzenia.

Również osk. Doboszyński **STARA SIĘ WYKAZAĆ NA MAPIE,** znajdując się na stole sędziowskim, że kom. Królikiewicz podszedł jego grupę ze strony lewej, a nie — jak zeznał świadek — z prawej strony.

Na podstawie dalszych wyjaśnień świadka stwierdzone zostało, że na mapie linie posuwania się grupy Doboszyńskiego są mylnie naszkicowane, a zatem twierdzenie świadka było zupełnie ściśle.

Adw. Stypulkowski: — Czy w pańskim oddziale były jakieś straty?
Sw.: — Nie było u nas strat, ponieważ poczyłem poprzednio ludzi, jak się mają zachować.

Sędzia dr. Frey: — Czy dlatego nie pociągnął pan strat, ponieważ instruiował pan poprzednio swoich ludzi, czy też dlatego, że oskarżony pouczał swoich ludzi, żeby nie strzelali do policji?
Sw.: — Ja nigdzie nie słyszałem, aby Doboszyński pouczał swoich ludzi, że nie mają strzelać do policji.

Po zeznaniach świadka kom. Królikiewicza, protokolant odczytuje decyzję sądu, o do puszczeniu zawnioskowanych przez oskarżyciela publicznego 8 świadków, z pośród oskarżonych w ostatnim procesie towarzyszy Doboszyńskiego, oraz protokół zeznań Palki, jak również kilka artykułów z czasopism. Pozostałe wnioski zarówno prokuratora, jak i obrońcy, sąd odrzucił.

Następnie zeznawał zastępca naczelnika urzędu śledczego w Krakowie, kom. Józef Kuziel.

Świadek ten podał szereg szczegółów o działalności Doboszyńskiego, jako prezesa oddziału powiatowego Str. Nar. w Krakowie. Na pytanie przewodniczącego kom. Kuziel stwierdza, że przesłuchiwanie towarzyszy Doboszyńskiego odbywało się na policji bez żadnego przy musu i w obecności licznych osób.

Na pytanie prokuratora świadek podaje, że nasilenie agitacji komunistycznej w pow. krakowskim jest słabe, a niektóre próby komunistów wykorzystania obchodów ludowych dla celów agitacji wyrotowej zostały zlikwidowane przez areztowanie agitatorów.

Następnie obrońca wnosi o odczytanie zeznań kom. Kuziela, złożonych na procesie towarzyszy Doboszyńskiego. De

cyzję w tej sprawie sąd ogłosi w toku dalszej rozprawy.

Po zeznaniach kom. Kuziela przewodniczący zarządził przerwę.

Obronca Jaworski w związku z zeznaniami kom. Kuziela stawia wniosek o przesłuchanie świadków: Wachały Mariana z Krakowa, Zygmunta Malady z Libertowa i Antoniego Watora z Chorowic na okoliczność, że przesłuchiwanie nie odbywało się zgodnie z przepisami. Sąd w tej sprawie poweźmie decyzję później.

Następnie zeznawał świadek Orlicki, zastępca komendanta posterunku w Myślenicach, zaprzysiężony. Naogół zeznania jego nie wnoszą nowych szczegółów.

Sędzia dr. Frey zapytuje świadka, ile lat pełni służbę, a po otrzymaniu odpowiedzi, że lat 19, pyta świadka, czy w ciągu tego okresu zdarzyło mu się widzieć coś podobnego do zajść w Myślenicach? — Świadek odpowiada przecząco. Odpowiedź ta stwierdza, że kwestionowany przez obronę stan bezpieczeństwa w normalnych warunkach był wystarczający.

Pościg za dywersantami

Następnie zeznawał komendant posterunku, Michał Kanik. Po przerwie zeznają w dalszym ciągu świadkowie osk.

Jako pierwszy zeznaje Teofil Matuszkiewicz, przodownik straży granicznej w Jablonce, który opisuje przebieg akcji pościgowej za Doboszyńskim pod Zubrzycami. O godz. 8 rano oddział Matuszkiewicza ruszył z Zubrzyc Dolnych w stronę lasu, gdzie według otrzymanych wiadomości, miał się ukrywać Doboszyński.

W lesie, w szuku tyralierskim posuwano się po śladach Doboszyńskiego. Jako pierwszy natknął się na dywersantów strażnik Wojnarowski, który wezwał ich do poddania. Dywersanci nie usłuchali wezwania, lecz rozbiegli się w 2 grupach. W jednej uciekało 6 ludzi, w drugiej 4. W czasie pościgu za grupą z 4 ludzi, jeden z uciekających dywersantów zmierzył się do ścigających z karabinu, wobec tego oddano do niego kilka strzałów, na skutek których został zabity dywersant Machno. Znalaziono przy nim nabity, odbezpieczony karabin.

Następnie zeznaje Jan Wojnarowski, strażnik graniczny, który był w oddziale przod. Matuszkiewicza i brał udział w pościgu. Twierdzi on, iż natrafiono na dywersantów po przejściu 150 m. w głąb lasu. Grupa z Doboszyńskim odpoczywała, 2 ludzi stało na straży, świadek dał strzał ostrzegawczy, wówczas dywersanci rozbiegli się. Potwierdza on zeznania przod. Matuszkiewicza, iż Machno manipulował przy karabinie.

Sw. Stanisław Polarz, posterunkowy z Jablonki, również znajdował się w grupie pościgowej przod. Matuszkiewicza. Opowiada on przebieg akcji, która potwierdza zeznania poprzednich świadków M. in. zeznaje on, iż uciekający z lasu od

Jedynie KREM I PUDER THO-RADIA zapewniają zdrową i piękną cerę. SOCIÉTÉ SECOR, PARIS

dali od niego strzały z rewolweru, gdy go zobaczyli.
Zeznania świadka Wincentego Latonia, posterunkowego z Myślenic, potwierdzają, że druty telefoniczne były uszkodzone.

Doboszyński kazał niszczyć i palić

Sw. Władysław Święch, strażnik miejski z Myślenic, m. in. potwierdza fakt, iż istotnie rozbrojono go gdy usiłował prze dostać się do posterunku P. P. i kazano mu iść z sobą na rynek. Słyszał, jak na rynku Doboszyński mówił: „Co żydowskie niszczyć i palić”. Widział jak rozbijano sklepy, słyszał też strzały. Świadek wypuścił Doboszyński dopiero na drodze za Myślenicami.

Świadek Kazimierz Przeździecki, st. post. z Krakowa, brał udział podczas pościgu Doboszyńskiego, doszedł aż do Zubrzyc. Zeznaje on, iż ujął Knotka i Przybylskiego. Knotek powiedział mu, iż rewolwer wręczył mu Doboszyński. Przy Przybylskim znaleziono łuski po wystrzelonych nabojach.

Sw. Józef Bieszczad, st. post. s. z Limanowej, ujął 2 dywersantów. Jednym z nich był Jan Lelek. Drugiego nazwiska nie pamiętał. Znalaziono przy nim papierozy, pas wojskowy oraz jedną nową marynarkę. Lelek miał na sobie nowe lakierki. Gdy świadek ich pytał, skąd te rzeczy mają, powiedzieli mu, że z Myślenic ze sklepów zdemolowanych.

Po przerwie zeznaje gospodyni starosty, Kunegunda Turek, opisuje napad na mieszkanie starosty, które zostało zniszczone przez dywersantów. Świadek wymienia rzeczy, których brak stwierdziła Brakowało pugłaresu z pieniędzmi, butów, zegarka. Również zabrano jej zegarek i obrączkę ślubną.

Następnie zeznaje sw. Małeckie, post. P. P. Myślenic. Świadek opisuje przebieg napadu na posterunek i stwierdza, że uderzenie jakie otrzymał od jednego z dywersantów było bardzo silne, a ślady po nim zostały do dzisiaj. Świadek zalał się krwią i przez chwilę nie widział. Dalej opowiada o demolowaniu lokalu, o rozbijaniu mebli, maszyny do pisania oraz zagrabienu broni. Przed odejściem jeden z dywersantów ponownie go uderzył. Na pytanie prokuratora sw. oświadcza, iż z jego osobistych rzeczy zabrano mu latarkę, płaszcz i rewolwer.

W czasie zeznań, na wniosek prokuratora post. Małeckie podchodzi do stołu sędziowskiego i pokazuje dużą bliznę na czole, ślad po uderzeniu w czasie napadu.

Po zeznaniach świadka Małeckiego, zeznawał dodatkowo kom. Królikiewicz dla wyjaśnienia, gdzie mógł być zraniony Wator? Kom. Królikiewicz kategorycznie zaprzecza, jakoby to mogło zajść w czasie śledztwa. Świadek zaraz po utarczce pod Poręba, widział Watora z potłuczoną głową. Jak sądzi, mogło to nastąpić podczas rozbrajania Watora przez posterunkowych, którzy musieli mu siłą wydzierać rewolwer. Mógł się również sam uderzyć podczas akcji dywersyjnej Doboszyńskiego.

Następnie przewodniczący odroczył rozprawę do jutra.

Zdrowy i piękny wygląd to 10 minut porannej gimnastyki przez radio

Wielogodzinne siedzenie przy biurku, jednostajny tryb życia przeciętnego człowieka, mieszkającego w dużym mieście, pozbawia nas nieodzownego dla naszego zdrowia i wyglądu—ruchu. Brak wysiłku fizycznego nuży nerwy. Z dnia na dzień stajemy się starsi, bardziej otyli co raz bardziej niezdolni do radosnego używania życia. Zaradzić temu można przez czynne uprawianie kultury fizycznej, przez gimnastykę, dostępną dla wszystkich.

Tu radio spełnia rolę niezastąpioną. Ujmując inicjatywę w swoje ręce, wprowadziło do programu audycji porannych codzienną gimnastykę.

Poranne ćwiczenia gimnastyczne przez radio, praktykowane już od kilku lat, zdołały sobie zastępy wywiczonych radiosłuchaczy. Wszyscy przecież chcą wyglądać młodo, sprężysto, mieć dobrą linię, nie głodząc się i nie przeprowadzając diety. Dotychczas lekcje gimnastyki nadawane były łącznie dla kobiet i mężczyzn. Obecnie chcąc uczynić system ćwiczeń gimnastycznych jak najbardziej poprawny — rozdzielono ćwiczenia poranne na dwie grupy: dla panów i dla pań.

Teraz, gdy zaczęło się już na dobre lato, należy zwrócić na te lekcje specjalną uwagę, jeżeli chcemy się czuć dobrze w czasie męczących, wyczerpujących dni letnich w mieście.

Nie pijcie surowej wody

